

hvor skjønt og human et saadant Forslag i Theorien end kan see ud, saa forekommer det mig at være, efter selve Indholdet, hvad jeg allerede har udtalt, aldeles upraktisk. Det siges deri, at naar Nogen har indgivet en Ansøgning eller Klage, og han i sit Andragende reserverer sig at blive bekendt med Indholdet af de Erklæringer, der forventes afgivne, saa skal der gives ham Leilighed dertil. Men der siges nu ikke, paa hvad Maade der skal gives Ansøgeren en saadan Leilighed; der er hverken sat noget vist Sted, hvor han enten kan faae mundtlig Bæstid eller gjennemlæse den maaffee store Samling af Erklæringer, heller ikke er der sat nogen Frist for ham, inden hvilken han skal erklære, om han finder sig fyldestgjort ved de Erklæringer, han er gjort bekendt med, men der er kun sagt, at der skal gives ham Leilighed til at gjøre sig bekendt med Erklæringernes Indhold og derover skriftlig at ytre sig. Det hedder fremdeles, at naar Ansøgningen, forsynet med de behørigte Erklæringer, kommer ind til vedkommende Ministerium eller til den Autoritet, der har at afgive Resolution derpaa, og da bevilges, skal Sagen kunne afgjøres, uden at man oppebiter Ansøgerens Ytringer derover; det er altsaa nok, naar Ansøgeren faaer sit Ønske opfyldt. Hvorledes gaaer det nu til med en Ansøgnings Indgivelse? Ja, det er jo bekendt nok. Naar Vedkommende hører hjemme i en Kjøbstad, har han at aflevere Ansøgningen til den civile Dyrighed, Borgemeesteren eller Byfogden eller denne Embedsmand i Forening med Borgerrepræsentationen, altsaa den samlede Communalbestyrelse. Da Ansøgningen eller Klagen kan angaae visse bestemte Brancher i Communen, kan der

blive indhentet Erklæringer fra de specielle Commissioner, fra Kirkeinspektionen, fra Skole- eller Fattigcommissionen, og alle disse Erklæringer skulle da med Communalbestyrelsens eller Underøvrighedens Erklæring indsendes til Døvrøvrigheden. — Er Supplicanten bosat i en Landjurisdiction, indgiver han sin Ansøgning til Herredsfogden eller Birkedommeren, som atter i de fleste Tilfælde har at indhente Erklæringer fra vedkommende Sogneforstanderskab. Naar alle disse Erklæringer ere samlede, indsendes de til Amtmanden, som maaffee foretager Sagen i Amtsraadet, og derefter lander omstøder Ansøgningen med Erklæringerne i Ministeriet. Naar nu Ansøgeren, som har forlangt at blive bekendt med Erklæringerne, skal see dette Forlangende fyldestgjort, saa maa jo, dersom der i de indkomne Erklæringer er fundet Noget til Hinder for at bevilge det Ansøgte, Ministeriet sende Erklæringerne tilbage, for at vedkommende Ansøger kan gjøre sig bekendt med dem; det er nu et Spørgsmaal, om disse Erklæringer kunne sendes in originali; de skulle gaae en lang Vej, de sendes ikke directe fra Ministeriet til vedkommende Supplicand; thi man veed jo ikke, hvo han er eller hvor han kan foresindes, og de skulle altsaa tilbagesendes gennem Amtmanden, som sender dem til den civile Dyrighed, og derpaa bliver Supplicanden gjort bekendt med de indkomne Erklæringer. Paa denne lange Reise kunne de originale Erklæringer let forkomme eller forvanfkes, og det er altsaa rimeligt, at Ministeriet maa lade tage Afskrifter, som da fremsendes; medens de originale Erklæringer bibeholdes i Tilfælde af Tvist og for den senere Afgjørelses Skyld.